

DISPUTATIO JURIDICA,
Quam
In Alma CHRISTIAN-ALBERTINA,
SERENISS. PRINC. AC DNI.
DN. FRIDERICI IV,
Hered. Norw. Regentis Supr. Ducis Slesw. Duc. Holst. &c. &c.
Academiae suae Rectoris Magnificentissimi,
Clementiss. Mandato,
DE
**SINGULARIBUS
ALIMENTORUM
JURIBUS,**

Sub PRÆSIDIO
SAMUELIS REYHERI , JC.
Cod. & Mathemat. Profess. Publ.

habet
CHRISTOPH JACOB PFENNING ,
Kilienfis ,
Die 10. Maii cIs Ic ccII, horis antemeridianis,
In Auditorio Majori.

K I L I A E
Typis Bartholdi Reutheri , Academ. Typogr,

DISEJULIO JURIDICY)
In Aliis C*hris*tian*-A*rt*e*ri*u*
SERVATUR LATIN*-*AC*QU*AM
DN. FRIDEREICI. IA
HellegNola. Reges*u*l*s*u*b*u*r*. Domin*u*s*u*l*s*u*b*u*r*. Domin*u*g*o*
Ac*ad*em*ie* i*u*re*R*eg*o*rit*s* M*u*nd*u*rg*o*u*g*u*l*u*m*
G*ra*u*u*l*u*g*o*u*g*u*l*u*m*
SINGULARIA*s*
ALIMENTORUM
JURIBUSs
Sup PRESSIO
SAMUELI*S* REYHERI*, I*
Codex*M*at*th*ew*P*oly*T*ab*u*
CHRISTOPH*V*IC*o*o*P*ENNING*,*
Xuris*s*u*s*
Domin*u*g*o*u*g*u*l*u*m*
In V*an*gu*lo*o*M*aj*o*
NATURA
THIS *Van*gu*lo*o*M*aj*o**g*u*l*u*m* *Ac*ad*ie* Typo*g*u*l*u*m*

I. N. D. N. J. C.

Ex ampla Alimentorum materia nunc præcipua quædam ac singularia eorum jura colligere voluimus. Alimentis autem legatis cibaria & vestiariū & habitatio debentur, quia sine his ali corpus non potest, l. 6. & ult. ff. de *Aliment. leg.* Per Alimenta interdum solus cibus & potus intelligitur, unde qui transfigit de alimentis, non videbitur neque de habitatione, neque de vestiario transegisse, cum Divus Marcus specialiter etiam de istis transfigi(debere) voluerit, l. 8. §. 12. ff. de *Transact.* Hinc *alimentarii* dicuntur, quibus alimenta relicta sunt, vel ali debent, d. l. 8. §. 6. ff. de *transact.* & l. ult. ff. ad l. *falcid.* Vocantur alias *victus*, utpote quo continentur, quæsui potuique, cultuque corporis, quæque ad vivendum homini necessaria sunt; Vestem quoque *victus* habere vicem, Labeo ait, l. 43. ff. de *Verb. sign.* & cætera, quibus tuendi curandive corporis nostri gratia utimur, ea appellatione significantur, l. 44. ff. eod. hinc si alicui alimenta debeantur, funeris quoque expensas ad alimentorum debitorem pertinere putant, quia ad curandum corpus spectant, arg. l. 37. ff. de *relig.* & *sumptib. funer.* Richt. p. 2. decisi. 73. n. 22. quod tamen negare videtur Carpzov. 7 *Jurispr. forens.* Part. 2, const. 46. def. 23. Quia appellatione alimentorum impensas funebres propriæ non contineri autumat, arg. l. 6. de *aliment.* & *cibar. legat.* Interim tamen successoris feudi filiam antecesso-

4 SAM. REYHERI DE SINGULARIBUS

cessoris, quem alere tenentur, si, antequam in matrimonium elocaretur, defuncta sit, nec aliunde habeat, ut more honesto sepeliri queat, ad impensis exequias obstringi dicit, *d. def. 23. n. 4.* Stuprator quoque infante ante 13. annum mortuo, licet amplius ad præstationem alimentorum obligatus non sit, impensis tamen funebres in sepultura infantis factas solvere tenetur, *Carpz. Prax. Crim. qu. 68. n. 114.* Aliamentorum autem magnus favor est, unde illorum causa vocatur pia. Covarruy. *Pract. quest. Cap. 6. n. 8.* *in fin.* Et propterea etiam singularia ipso à Legislatoribus concessa sunt jura, i. e. contra tenorem rationis vel regularum juris, *l. 16. ff. de legib.* in causis alimentorum proceditur, uti ex sequentibus patebit.

13 Nam in causa alimentorum non solenni judicio-
14 rum ordine plene observato, ut in aliis causis: Sed extraordinarie & summarie proceditur, *Cammer-Gerichts-Ordnung Part. III. tit. 3. §. 12. Carpz. Proc. Jur. tit. I. art. I. n. 48. Brunnem. Proc. Civil. cap. I. n. 22.*

15 II. Generale beneficium est remedium *Aresti*, quo creditores sibi prospicere possunt, *Petr. Beck de jur. sistend. cap. 3. n. 1. & seqq.* Si vero Creditor bona ad alimentationem debitoris destinata arrestare velit, audiendus non est, *Dan. Müller Part. I. ad Const. Eleclor. 29. n. 13.* Nam exsecutio in alimenta fieri non potest, *l. 33. pr. & l. ult. pr. ff. de rebus auctoritat. jud. 18. possess.* Nec etiam sequestrari possunt, *Mart. Coler.*

ler. Libr. I. c. 13. n. 20. Christoph. Lange Proc. Civ.
cap. 28. n. 110.

III. Nemo adversario suo contra se ipsum sum- 19
tus litis & alimenta suppeditare tenetur, Felin. in Cap. os
si qui testium. 8. X. de testib. ubi Si vero de alimentis a- 20
gitur, illa Reus actori indigenti subministrare cogi-
tur, Hartm. Pistor. Part. I. qv. 20. n. 5. Bened. Carpz.
Jurispr. Forens. Part. I. const. 31. def. 33. n. 6. Mev. Part.
III. dec. 281. n. 2. Si, exempli gratia, scriptus heres 21
appellaverit, placuit interim propter inopiam pupil-
li alimenta pro modo facultatum, quæ per inofficiosi
testamenti accusationem pro parte ei vindicabantur,
decerni: eaque adversarium ei subministrare necesse
habere, usque ad finem litis. l. 27. §. 3. ff. de inoffic. te-
stam. Sic etiam si ab ejus parte, qui dicitur ser- 22
vus, aliquid dicatur Dominus ab ripuisse, tunc ea
convenit, de quibus in judicio tractabitur, sequestra-
ri in eum diem, in quo controversia sopiaatur, ita ut ex
iisdem (si aliqua alia facultas esse non poterit) tan-
tum litis sumptus & alimonia homini subministretur,
quantum moderato judicis arbitrio fuerit aestima-
tum, l. ult. C. de ordine cognition.

IV. Diebus feriatis suspenditur Jurisdictio judi- 23
dicis adeo, ut neque citatio, neque sententiae latio,
neque executio locum habeat. Citatio enim die 24
feriata facta non valet, quia die Dominico nulla
quenquam urgere debet admonitio, l. ult. C. de feriis.
Si etiam eo tempore, quo Jurisdictio & potestas est su- 25
spensa, judex sententiam fert, ipso Jure nulla est. cap.

X

Quia

- Quia diversitatem. 5. X. de concess. præbend. Glossa in
 cap. præsenti. 10. verb. ad cautelam. de sent. excommun.
 or in b. Vantius de Nullit. tit. 9. n. 128. Franzke Comment.
 26 ad ff. de ferius n. 24. Si verò de alimentis quæ-
 27 stio est, etiam in feriis adiri Magistratus potest. Di-
 vi Marci enim oratio in Senatu recitata effecit, ut
 quoties res urget, Prætorem etiam adiri diebus feria-
 tis, utputa ut tutores aut curatores dentur, alimen-
 ta constituantur, l. 1. §. fin. & l. 2. princ. ff. de ferius &
 dilat. Vultejus de Judic. Libr. II. n. 324.
- 28 V. In rebus, quæ privati judicij quæstionem ha-
 bent; sicut pupillus tutore auctore & agere & con-
 29 veniri potest; ita adultus, (sive minor) curatore
 consentiente, litem & intendere & excipere debet,
 30 l. 2. C. qui legit. person. in jnd. standi. Si autem pu-
 pillo vel adulto alimenta à tutori vel curatore suo
 non præstantur, (*sine Curatore*) adire potest præsidem,
 qui ne in alimentorum præstatione mora fiat, parti-
 bus suis fungetur. l. 1. C. de aliment. pupill. præstand.
 Speculator sive Guilielm. Durans de actore 3. & 20.
- 31 VI. Quam sit frequens appellandi usus, quam-
 que necessarius, nemo est, qui nesciat, quippe cum
 iniuriam judicantium vel Imperitiam corrigat.
 32 l. 1. pr. ff. de appell. & ut præjudicium a læsis avertatur,
 Papiens. in Pract. in form. appell. sent. definit. Glossa
 33 verbo. coram vobis n. 2. Ideo etiam toties locum
 habet, atque admittenda est, quoties gravamen ali-
 quod, velut appellationis, Cap. ut debitus. 59. X.
 de appell. deprehenditur, cui quocunque locum facit.
 Spe-

ALIMENTORUM JURIBUS.

298

Speculat in tit. de appell. §. in quibus princ. Lib. 2. Me-
vius Conf. 69. n. 1. 2. Nihilominus in causis ali- 34
menta futura concernentibus appellatio non admit-
titur. Surdus de aliment. tit. 8. privileg. 60. n. 5. sqq.
Rebuffus tit. de appellat. art. 7. gloss. 2. n. 9. tom. 3.
Licet autem Dd. aliud sentire videantur, conciliari 35
tamen possunt distinctione inter effectum appella-
tionis devolutivum & suspensivum. Surdus. d. loc. n.
16. & 19. Mevius Part. III. dec. 37. n. II. Ad 36
eum videlicet effectum, ut pendente appellatione
nihilominus alimenta praestanda, aut per exsecutio-
nem exigenda sint, Lancellott in tract. de attent. part.
2. cap. 12. limit. 24. n. 6. & sqq. Scaccia in tract. de
appell. qu. 17. limit. 7. n. 27. Cum etiam si quid 37
alimentorum nomine exactum fuerit, judiciali au-
toritate corroboratum sit, cessat repetitio, donec
sententiæ correctio subsecuta sit, Mevius conf. 54. n.

103.

VII. Filiabus vel Sororibus vasallorum, quam- 38
diu non elocantur, alimenta ex feudo debentur,
Alvarot. Afflct. & Dd. in cap. un. lit. 36. Libr. 2. feud.
Hartmann. Pistor. Libr. 2. qu. 37 n. 2. Jacob Schultz
in addit. ad Modest. Pistor. qu. 122. n. 87.

VIII. Feuda oppignorari non possunt, tit. de 39
prohib. feud. alienat. per Frider. 55. Libr. 2. feud.
Hinc colligunt, neque expressam, neque tacitam in
feudis hypothecam locum habere, Anton Neguz.
de pign. in 2. membr. 2. part. princ. n. 43. versu &
contr. Bartol. multique, quos citat Modest. Pistor. qu.

122.

- 40 122. n. 2. & 4. Ratione alimentorum tamen so-
rores contra fratres vel alios agnatos jus tacitæ hypo-
thecæ , nec non jus retentionis habent. Mevius
Part. 3. dec. 467. n. 2.
- 41 IX. Priors Creditores consensum domini
habentes , reliquis omnibus creditoribus præfe-
runtur.
- 42 Filiæ vero contra agnatorum & fratum cre-
ditores, etiamsi hypothecam cum consensu domini
habeant, præferuntur, quia alimentorum debitum,
universali Germaniæ consuetudine factum est onus
feudale Mev. *dict. dec. 367.*
- 43 X. Dos mulieris concurrens , cum expressa
& tacita anterioribus hypothecis superabit utramque,
cum haud dubie antiquorem superet , quæ jam vi-
cit expressam & intermedium , Rauchbar. *Part. I.*
- 44 qu. 4. n. 25. Interim tamen fratri uxori vel vi-
duæ, dotem illatam repetendi soores ex feudo pater-
no dotationem vel educationem sive alimenta pe-
tentes præferuntur, Carpz. *Part. 1. dec. 72. n. 56.*
- 45 XI. Quod in alimenta ætatis puta infirmæ (se-
niорibus, vel pueris , puellisque) relictum fuerit, ad
honorem civitatis pertinere respondetur. *I. 122. pr. ff.*
de Legat. I.
- 46 XII. Cum hī , quibus alimenta relicta erant,
facile transigerent, contenti modica præsenti: divus
Marcus oratione in Senatu recitata effecit, ne aliter
alimentorum transactio rata esset , quam si auctore
47 prætore facta. Eiusdem prætoris notio ob trans-
actio-

299

ALIMENTORUM JURIBUS.

actionem erit: five habitatio, five vestiarium, five de
prædiis alimentum legabitur *l. 8. pr. §. 1. ff. de trans-
actionibus.*

XIII. Justinianus Constitutione promulgata
pubertatem in masculis post *decimum quartum an-*
num completum illico accipere dispositus, antiquita-
tis normam in foeminiis bene positam suo ordine re-
linquens, ut post *duodecim annos* completos viri po-
tentest esse credantur, *pr. Inst. quib. mod. tutel. finit.*
l. 5. ff. qui test. fac. l. 3. C. quand. tutor. vel curat. esse
desin. Si vero usque ad pubertatem alimenta re- 49
linquantur, si quis exemplum alimentorum, quæ
dudum pueris & puellis dabantur, velit sequi;
Sciat Hadrianum constituisse, ut pueri usque ad *de- 50*
cimum octavum, puellæ ad *quartum decimum annum*
alantur, Imperator noster (*Alexander*) rescripsit;
Sed et si generaliter pubertas non sic definiatur, ta- 51
men pietatis intuitu in sola specie alimentorum hoc
tempus ætatis esse observandum, non est incivile.
l. 14. §. 1. ff. de Aliment. legat.

XIV. Ratione alimentorum, maximè nota- 52
bilis lex habetur in *tit. ff. ad Leg. Falcidiam*, quæ est
68. & adscribitur Æmilio Macro, qui tempore Ma-
ximini Imperatoris floruit, & Libros duos *de re mi-*
litari, duos *publicorum judiciorum*, duos *de officio*
praesidis, duos *vicesimarum hereditatum*, duos de-
nique *de appellationibus* reliquit: lex autem sic se ha-
bet: Computationi in alimentis facienda hanc 53
formam esse Ulpianus scribit, ut à prima ætate us-
B que

10 SAM. REYHERI DE SINGULARIBUS

que ad annum vicesimum, quantitas alimentorum triginta annorum computetur, ejusque quantitatis falcidiæ præstetur.

54 Ab annis vero viginti usque ad annum vicesimum quintum, annorum viginti octo;

55 Ab annis viginti quinque usque ad annos triginta, annorum viginti quinque;

56 Ab annis triginta usque ad annos triginta quinque, annorum viginti duo;

57 Ab annis triginta quinque usque ad annos quadraginta, annorum viginti;

58 Ab annis quadraginta, usque ad annos quinquaginta, tot annorum computatio fit, quod atati ejus ad annum sexagesimum deerit, remisso uno anno;

59 Ab anno vero quinquagesimo usque ad annum quinquagesimum quintum, annorum novem;

60 Ab annis quinquaginta quinque ad annum sexagesimum, annorum septem;

61 Ab annis sexaginta, cuiuscunque ætatis fit, annorum quinque; eoque nos jure uti, Ulpianus ait, & circa computationem ususfructus faciendam;

62 Solitum est tamen a prima ætate usque ad annum trigesimum computationem annorum triginta fieri;

63 Ad annis vero triginta tot annorum computationem inire, quod ad annum sexagesimum deesse videntur, nunquam vero amplius, quam triginta annorum

11

norum computatio initur; Sic denique, & si rei- 64
publicæ ususfructus legetur, sive simpliciter, sive ad
ludos, triginta annorum computatio fit. Duo 65
hæc lex continet membra, prius, nempe de Alimen-
tis, alterum de usufructu legatis, utpote quæ in eo
conveniunt, quod legata alimenta morte alimenta-
rii l. 8. §. 10. ff. *de transact.* & ususfructus usufruc-
tuarii morte finiatur, §. ult. *Inst. de usufruct.* & l. 3.
§. final. quemadm. ususfr. amitt. Si ergo alimen- 66
tarii vel usufructuarii, quibus ad dies vitæ alimenta
testamento, vel codicillis fuerint relicta, sive ad testa-
mentum factis, sive ab intestato; Item, si mortis 67
causa donata fuerint relicta, vel ab eo, cui mortis
causa donata sunt relicta; Sed & si conditionis 68
implendæ gratia relicta sunt, auctoritate prætoris
transfigere velint, l. 8. §. 2. ff. *de transact.* juxta pro-
portionem in nostra lege expressam heres quartam
falcidiæ deducere potest. Modus enim pro ætate 69
ejus, qui transfigit, arbitrandus est, & valetudine:
nam alias cum puerο, alias cum juvēne, alias cum
sene transfigi palam est. d. l. 8. §. 10. ff. *de transact.*
Finis vel scopus hujus legis est, ut heres transfigens de 70
alimentis relictis, quantitatem sciat, quam Falcidiæ
loco detrahere possit; si alimentarius quidem transfi- 71
gere nolit, cogi non poterit, sed heres eum, quamdiu
vivit, alere tenetur. Alimentarius verò, legitimam 72
transfigendi causam habens, heredem, ut transfigat, a-
digere potest: Justæ autem transfigendi causæ sunt, si 73

B 2

alibi

alibi domicilium heres , alibi alimentarius habeat ;
 74 aut si destinet domicilium transferre alter eorum ;
 75 aut si causa aliqua urgeat præsentis pecuniæ ;
 76 aut si à pluribus ei alimenta reléta sint , & minutatim
 77 singulos convenire difficile ei sit ; aut si qua alia
 causa fuit , ut plures solent incidere , quæ prætori suadeant , transactionem admittere . l. 68. §. 9. ff. de trans-
 78 act. In tali transactione autem plura observan-
 da veniunt , nempe

1. Aetas alimentarii d.l. 8. §. 10. ff. de transact.

2. Ejusdem persona , cujus vitæ sit ; utrum frugi
 79 vitæ sit , qui alias sufficere sibi possit ; an sequioris , qui
 dealimentis pendeat ? d.l. 9. §. 11.

80 3. In persona quoque ejus , à quo alimenta reli-
 eta sunt , hæc erunt specienda ; in quibus sit facultati-
 bus ; cujus propositi ; cujus opinionis , ut appareat ,
 num quid circumvenire velit eum , cum quo transi-
 git ? d. §. 11.

81 4. Utrum de solis alimentis propriè sic dictis , an
 simul de habitatione , de vestiario deque calciario
 82 transigere velit , d.l. 8. §. 13. & 14. ff. de transact. Quid
 ratione ætatis observandum sit , in nostra lege deter-
 minatum est , cujus numeri ita se habent ,

ALIMENTORUM JURIBUS.

3

1	31	30	52	60	65
2	32	31	53	61	66
3	33	32	54	62	67
4	34	33	55	63	68
5	35	34	56	64	69
6	36	35	55	65	70
7	37	36	56	66	71
8	38	37	57	67	72
9	39	38	58	68	73
10	40	39	59	69	74
11	41	40.19		70	75
12	42	41.18		71	76
13	43	42.17		72	77
14	44	43.16		73	78
15	45	44.15	59	74	79
16	46	45.14		75	80
17	47	46.13		76	81
18	48	47.12		77	82
19	49	48.11		78	83
20	48	49.10		79	84
21	49			80	85
22	50	50	59	81	86
23	51	51	60	82	87
24	52	52	61	83	88
		53	62	84	89
25	50	54	63	85	90
26	51	55	62	86	91
27	52	56	63	87	92
28	53	57	64	88	93
29	54	58	65	89	94
		59	66	90	95

Com-

- 83 Computatio hæc minus accurata est. Annus enim 20. extenditur ad 48. cum tamen 19. respondebant 49. Item 24. respondent 52. & 25. solummodo 50. efficiunt; Porro 29. additis 25. colligunt 54. cum tamen triginta adjectis 22. non nisi 52. ac 31. solummodo 53. producant; Denique 54. ad 63. & 55. tantummodo 86 do ad 62. ac 59. ad 66. ait 60. ad 65. ascendant; Cum igitur in simili casu, nempe dierum, qui excusationibus tutorum dati sunt, calculus, secundum regulam præscriptam adornatus, intentioni legislatoris contrarius videretur, Modestinus Cetus paulo aliter calculum instituit, ne nimirum, inonente Scævolâ, dies computati minus sint, quam quinquaginta dies, §. 16.
- 87 *Inst. de excus. tutor.* In Divi Marci enim promulgatione ei, qui in ipsa civitate est, in qua creatus est, vel intra centum miliaria, quinquaginta dierum spatium 88 legislator dedit; ei vero, qui ultra centum miliaria habitat, in unamquamque diem numerari viginti miliaria jussit; & extra hos alios triginta dies adjecit 89 ad excusationem, Unde contingit, ut si cuius habitat centum sexaginta millaria absit, is octo & triginta dierum spatium habeat, octo quidem, centum sexaginta miliariorum nomine, in unamquamque diem viginti miliariiis numeratis; triginta vero eo, 90 quod ad excusationem faciunt. Erit enim in deteriori ordine, qui longius habitat, eo qui intra centum miliaria est, vel in ipsa civitate; si utique his 91 quidem semper 50. dies spaciis sunt, illis vero pauciores. Sed & si maxime verba legis, hunc habeant intel-

intellectum , tamen mens Legislatoris aliud vult;
 Ita enim Cerbidius Scævola, & Julius Paulus, & Domi- 93
 tius Ulpianus , Coryphæi legum prudentum scri-
 bunt , dicentes , ita oportere hoc observari , ut nun-
 quam alicui minus detur quinquaginta dierum spa-
 tio ; tunc autem longius , cum annumeratio dierum , 94
 qui in viam computantur , adjectis triginta diebus ,
 quos ad excusationem lex dat , excedit quinquaginta
 dies : utputa si dixerimus , aliquem à quadri- 95
 gentis quadraginta miliariis habitare . Hic enim viæ 96
 habebit dies 22. ad excusationem autem alias triginta
l. 13. §. 2 ff. de excusat. juxta hanc declarationem , qui
 à quadringentis miliariis habitat , æque ac ille , qui 97
 breviori intervallo a civitate , vel in ipsa civitate agit ,
 quinquaginta dies , pro excusatione habet ; Simili 98
 ratione computus antea propositus , ut Legislatoris
 intentioni , qui majoribus natu pauciores annos , quam
 junioribus concedit , magis convenientia , ita adornari
 potest ;

0	{ 30	10	{ 40	20 (29)	49	[30]	[52]	
1	31	11	41	21	49	[31]	[53]	
2	32	12	42	22	50	[32]	[54]	
3	33	13	43	23 (27)	50	[33]	[55]	
4	34	14	44	24 (26)	50	[34]	[56]	
5	35	15	30	45	25 (25)	50	[35]	[56]
6	36	16		46	26	50	[36]	[57]
7	37	17		47	27	24	[37]	[58]
8	38	18		48	28	52	[38]	[58]
9	39	19		49	29 (23)	52	[39]	[59]

99	In capite hujus Abaci 40 (19)	59	65 -	- 70
	adjunximus Zyfram pro 41 (18)	59	66 -	- 71
100	iis, qui in ventre sunt. Hi 42 (17)	59	67 -	- 72
	enim quoties de commo- 43 (16)	59	68 -	- 73
	do illorum agitur, perin- 44 (15)	59	69 -	- 74
	de, ac si in rebus humanis 45 (14)	59	70 -	- 75
	essent, custodiri debent, 46 (13)	59	71 -	- 76
101	<i>l. 7. ff. de stat. homin.</i> Fin- 47 (12)	59	72 -	- 77
	guntur enim in rerum na- 48 (11)	59	73 -	- 78
	tura esse, <i>l. pen. ff. eod.</i> 49 (10)	59	74 -	- 79
102	Si ergo ei, qui in utero est, 50	59	75 -	- 80
	alimenta ad dies vitæ re- 51	60	76 -	- 81
	licta sint, & mulier vel cu- 52	61	77 -	- 82
	rator ejus legitimas tran- 53	62	78 -	- 83
	sigendi causas habens, pro 54	63	79 -	- 84
	triginta annis alimenta 55 (8)	63	80 -	- 85
	petere, & de iis transfigere 56	63	81 -	- 86
103	poteſt; Nunquam e- 57	64	82 -	- 87
	nim amplius, quam tri- 58	65	83 -	- 88
	ginta annorum compu- 59	66	84 -	- 89
	tatio initur. per <i>l.</i> 68. <i>pr.</i> 60 (6)	66	85 -	- 90
	<i>in fin. ff. ad l. Falcid.</i> 61 -	66	86 -	- 91
104	Pecuniam vero ex trans- 62 -	67	87 -	- 92
	actione debitam mulier 63 -	68	88 -	- 93
	accipere non potest, nisi 64 -	69	89 -	- 94
	ad exemplum illorum,	90 -		- 95
	quorum curæ absentium portio hereditaria committit-			
	Faber. <i>in Cod. Libr.</i> 5. <i>tit.</i> 40. <i>def.</i> 10. <i>n.</i> 4.			
	Carpz. <i>Jurispr. Forens.</i> <i>Part.</i> 3. <i>const.</i> 15. <i>def.</i> 48.			
	<i>n.</i> 2. <i>caveat</i> , <i>le post abortum</i> , aut mortuum enixum			
	pecu-			

pecuniam acceptam restituturam. *Partus enim, 105*
nisi vivus editus sit, nunquam vixisse fingitur, & pro-
pterea legata ipsi alimenta nullius sunt momenti.
Quare autem triginta anni ab Legislatoribus electi sint, 106
Brunnem. add. l. 68. n. 2, ideò factum esse putat, quod
præsupposuerint, spacium vitæ longissimum esse octo-
ginta annorum. Hinc natum viginti annos insu- 107
per 60 supervivere posse; Sed quia hoc incer- 108
tum, annos illos sexaginta dimidiari, & triginta an-
nos computari, ut scil. incertum ætatis cum dimi-
dio annorum futurorum computetur. Verum 109
hanc rationem non esse veram, vel inde patet, quod
in d. l. 68. ætates ultra sexaginta annos extendun-
tur. Præterea etiam centum anni vitæ longævi 110
hominis assignentur. l. 56. ff. de usufr. & quemadm. &
l. 8. ff. de usu & usufr. leg. Melior autem ratio vi- 111
detur esse, quod per præsentationem pecuniæ
alimentorum triginta annorum computatis usuris
& usurarum usuris, & quidem centesimis, major
summa colligatur, quam si pro centum annos
nuda alimentorum relictorum æstimatio ab he-
reditibus præstaretur. Hanc legem 68. ad usumfru- 112
ctum legatum quoque pertinere, ex finalibus ejus
verbis patet. Præterea autem Dd. ad annuo-
rum reddituum ad dies vitæ emtionem, aliaque
similia negotia, si modo materia subjecta pa-
tiatur, extendi posse dicunt, Gail. Libr. 2. obs.
s. n. 4. Covarruy. Libr. 3. variar. resolut. cap. 9.
n. 7. Brunnem. in Comment. ad d. l. num. 5. Per 114

tot.
8 SAM. REYHERI DE SINGULARIBUS

annuos ejusmodi redditus vero intelliguntur Leib-Renten / quorum quantitas definienda est juxta communem Provinciæ aestimationem , si ea certa sit ; quod si ea nihil certum in hoc sanxerit, arbitrio boni viri pretium justum est statuendum , perpensis ætate & valitudine ementis vel emtoris , aliisque pluribus , ex quibus Judicis animus colligere possit certam hujus rei definitionem.

115 Justum pretium esse ad rationem *unius* pro *sex* ,
five $16\frac{2}{3}$ pro Centum , Oldradus *Confil.* 107. pu-
117 tat. Baldus verò *Libr.* 5. *Conf.* 192. ad vitam duorum
118 id est , ad rationem *unius* pro *nove* , five $11\frac{1}{9}$ pro Centum.

Idem Baldus *Confil.* 410. *Libr.* 1. admittit ad pre-
119 titum *unius* pro *decem* ad vitam *unius* hominis ,
120 idem *unius* ad *decem* ad duorum hominum
vitam justum aestimat. *Lib.* I. *Conf.* 18. Romanus
Conf. 302. justitiam annui redditus ad vitam viri & uxoris
metitur ad proportionem *unius* pro *octo* , id est
121 $12\frac{1}{2}$ pro Centum. Cumanus *Conf.* 181. ad vitam
patris & duorum filiorum juvenum *decem* opinatur
justum esse *unius* anni pretium. Covarruv. *dict. cap.*
122 9. n. 7. Annui hi redditus , quia aequè , ac u-
fusfructus , cum persona extingvuntur , nec ad
heredes transeunt , a Wehnero *Pract. Observ.*
voce Leib-Geding in fine ita definiuntur : Leibreute
heif-

heissen derowegen Leibrente / daß sie nicht länger denn der Leib / dem sie verschrieben / wehret / gegeben werden / und also die Obligation mit der Person ein Ende nimt.
Brunnemannus in *Commentario ad dictam leg.* 68. 123

n. 3. talēm proponit casum: Sic si quis conduxit praeium ad vitam , & cum per singulos annos ha-
etenus locatus fuisset XXVII. thaleris , & postea evictus esset fundus (locatus) , proportione habitā
arg. hujus leg. incertum etatis aestimandum , vid.
Svarez. ad l. *Quoniam in prioribus 32. C. de Inoff.*
Testam. ampliat 3. Sande l. 3. tit. 14. def. ult. Ut 124
casus hic paulo clarius proponatur , duo prae-
supponenda erunt , nempe fundum vel simpliciter
ad dies vitae locatum , vel Jure Emphyteuticario
conductorī traditum esse ; Si simpliciter ad dies 125
vitae alicui viginti septem thaleris annuis locatus ,
& postea evictus fuerit , omnis cessat obligatio ,
nec locator conductori fundum , nec con-
ductor locatori amplius pensionem debet ; Si 126
vero conductor emphyteuticario jure possedit
fundum , quem praesenti pecunia sub hac condi-
tione emit , ut quotannis 27. thaleros , quasi cano-
nem solveret ; Evicto fundo , locator pro quan- 127
titate annorum restantis vitae pretium restituere
tenebitur . Si , e. g. conductor sit 59. annos na- 128
tus , non nisi ratione septem annorum pretii partem
petere poterit.

T A N T U M.

A meridie hora II. Colloquium , de Juribus Schlef-
wico - Hollaticis , variis jurium in his provinciis usitatorum
Codicibus productis , instituetur.

АМЕРИКАНСКАЯ МИЯОТИМЛЯ

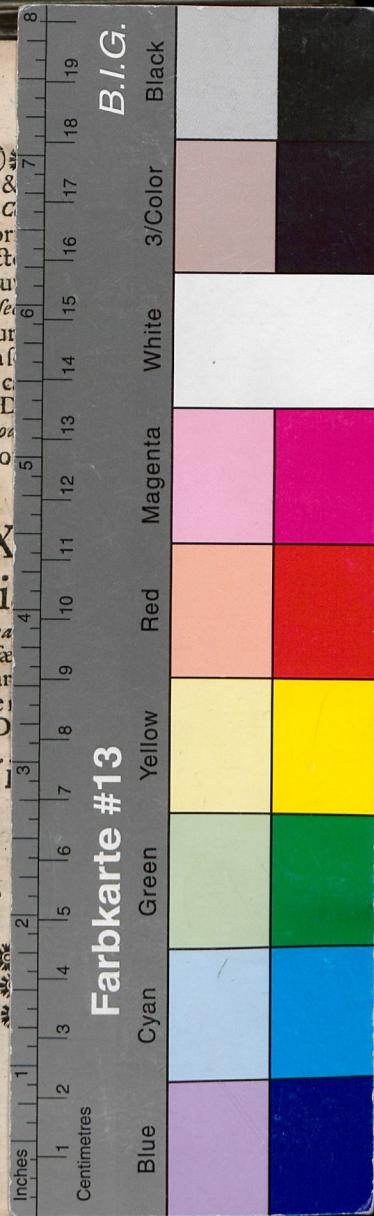
М И Т И А Т

Kiel, Diss., 1696-1702

X 237 1917

KD7

B.I.G.

DISPUTATIO JURIDICA,

Quam
In Alma CHRISTIAN-ALBERTINA,
SERENISS. PRINC. AC DNI.

DN. FRIDERICI IV,

Hered. Norw. Regentis Supr. Duci Slesw. Duc. Holst. &c. &c.
Academiae suae Rectoris Magnificentissimi,

Clementiss. Mandato,

DE

SINGULARIBUS

ALIMENTORUM
JURIBUS,

Sub PRÆSIDIO

SAMUELIS REYHERI , JC.

Cod. & Mathemat. Profess. Publ.

habebit

CHRISTOPH JACOB PFENNING ,

Kiliensis ,

Die 10. Maii cIa Ic ccII, horis antemeridianis,

In Auditorio Majori.

K I L I E

Typis Bartholdi Reutheri , Academ. Typogr.

